

RAZPORED SV. MAŠ

22.02.2021 PONEDELJEK Sedež apostola Petra	Božja beseda: https://hozana.si?datum=22.2.2021		ZA ZDRAVJE, Kazlje 21
23.02.2021 TOREK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=23.2.2021		ZA ZDRAVJE ZDRAVSTVENIH DELAVCEV, Kazlje 29
24.02.2021 SREDA Matija, apostol	Božja beseda: https://hozana.si?datum=24.2.2021		
25.02.2021 ČETRTEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=25.2.2021		
26.02.2021 PETEK	Božja beseda: https://hozana.si?datum=26.2.2021		
27.02.2021 SOBOTA Peter iz Nareka, c učitelj	Božja beseda: https://hozana.si?datum=27.2.2021		
28.02.2021 2. POSTNA NEDELJA	Božja beseda: https://hozana.si?datum=28.2.2021		ZA ZDRAVJE, za žive in pokojne v župniji

Svete maše so v kapeli ob 18h, v nedeljo ob 10h. (prenos na splet v Youtube) - pred mašo križev pot ob 9.40.

Tudi nov odlok ne prinaša sprostitev glede sv.maš in verouka. Upajmo, da se to morda uredi vsaj ob veliki noči.

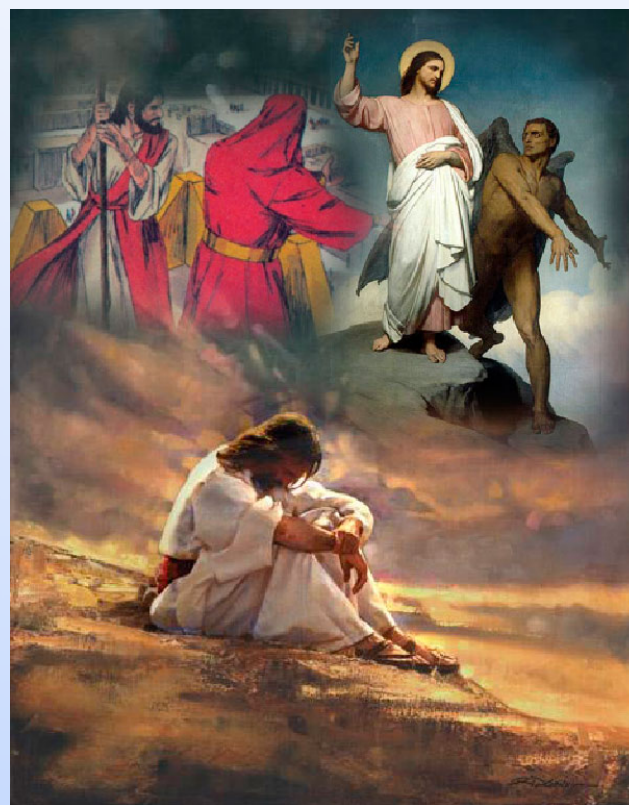

ŽUPNIJA TOMAJ OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE 1. POSTNA NEDELJA

Štev.:09/LETO IX.

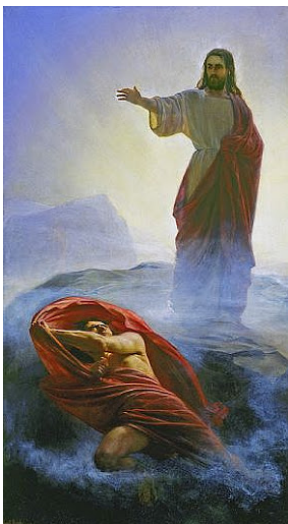
21. FEBRUAR 2021

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 1,12-15)

Tisti čas je Duh odvedel Jezusa v puščavo. V puščavi je bil štirideset dni in satan ga je skušal. Bil je med zvermi in angeli so mu stregli. Ko pa so Janeza zaprli v ječo, je šel Jezus v Galilejo. Oznanjal je Božji evangelij in govoril: »Čas se je dopólnil in Božje kraljestvo se je približalo. Spreobrnite se in vérujte evangeliju!«

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

PUŠČAVA, KI POŽIVLJA

Z Jezusom gremo v puščavo za štirideset dni, da preverimo, kam gremo in reprogramiramo pot z njim. Vstopamo v puščavo, da bi poslušali njegovo Besedo, pa tudi sebe, da bi (ponovno) odkrili tišino in postavili v pravi vrstni red vrednote, ki jih živimo pa tudi številnim zavezam, ki jih postavljamo na življensko pot. Zato je prav katarzično, da najprej ustvarimo malo praznine in tišine okrog sebe, da najdemo pot do svojega srca, pobegnemo od blaznosti tega sveta sprevrženih vrednost, kjer ni več nič sveto in trajno ampak samo čas »odmetovanja«, kot naš čas poimenuje papež Frančišek. Svet, prijatelji, je že varen, bodimo mirni, nas nagovarjajo. Pa je res tako? Skratka, vstopimo v puščavo, da ponovno izberemo pot Jezusa iz Nazareta in se pripravimo na veliko noč, ker post pač ni usmerjen v veliki petek, marveč v veliko noč vstajenja! Postni čas ni čas pokončanja, marveč požitve, ker kot je rekel: "Želim usmiljenja in ne žrtev" (Mt 12,7). Usmiljenje nas usmeri k drugemu. Žrtve in pokore pa nas usmerjajo k sebi, k naši duhovni popolnosti.

Smo na začetku Markovega evangelija. Potem ko je Jezus s krstom izkusil Božjo bližino, ima novo izkušnjo: štirideset dni v puščavi. Jezusa vodi Duh na poti proti njegovemu srcu. Tam se odloča o življenju. Tu se sprejemajo naše odločitve, saj je vsaka skušnjava vedno izbira med dvema stvarima, ki jih imamo radi. Iz evangelijev je razvidno, da je bistvenega pomena doživljanje puščave in soočenje z demoni.

Bodimo iskreni: krizam se vedno poskušamo izogniti, danes pa nas opozarjajo, da Bog želi, da se srečamo s svojimi temnimi platmi, s svojimi duhovnimi krizami. Za vsako krizo stoji Bog, ki nas izziva, zato se puščavi v življenju ne moremo izogniti. Kriza je tudi nekaj zdravilnega, ker nas spodbuja, da se spremenimo, tudi če jo vedno spremlja bolečina in naš upor, da ne želimo napredovati, da gremo naprej. Ko pa se človek sooči s krizo, postane bolj resničen, bolj sposoben ljubiti, svobodnejši je in bolj močat!

Težki trenutki nas silijo, da v sebi razkrijemo odločnost, voljo do življenja. Puščava je seveda brezobzirna, ker nam pokaže, kaj smo, zato se ji skušamo izogniti, za to se trudimo, da ne bi šli tja in bi iskali v njej oaze z vodo, pa vemo da ima puščava vodo, ampak globoko pod površino. Tam jo je treba iskati, torej v poglobitvi, potrebno je iti vase v svojo notranjost.

Za razliko od drugih evangelistov Mark ne pove, kakšne so bile skušnjave, ampak nas opozarja samo na bistveno: skušnjavam se ne izognemo, ampak jih prekrizamo! Skušnjave so nujne, ker sicer izbira ne bi obstajala, svoboda bi izginila, človek sam bi se pokončal. Zato se je tudi Jezus sam moral spoprijeti z zlom, ker nam je enak razen v gehu.

Skušnjave so navedene v vseh evangelijih pred Jezusovim javnim življenjem, kot da nas želijo opozoriti, da brez tega strašnega spopada ne moremo narediti nobenega resničnega krščanskega potovanja. Šele po tem intenzivnem srečanju z notranjimi strahovi bo Jezus pridobil vso moč za oznanjevanje. Od zdaj naprej ga nihče več ne bo mogel ustaviti. Jezus se bo po tej izjemni puščavski izkušnji zavedel svoje moči. Zakaj? Ker nas sooči s trpljenjem, ki nas dozori, kar nas naredi močnejše.

Vesele izkušnje naredijo življenje lepše, toda boleče so tiste, zaradi katerih rastemo, dajo prst na tisti del nas, ki še ne raste. V puščavi je moral Jezus izbrati, kateri božji obraz bo oznanil (tistega lahkega Bogagospoda, nemogočega Boga-služabnika ali norega križanega Boga) in obraz človeka, ki ga bo oznanil (obraz tekmeča ali brata).

Skratka, v puščavi je moral Jezus izbrati, kakšen Mesija bo, in se je odločil, da bo Mesija, drugačen od tistega, kar so ljudje pričakovali. Težko ga boste razumeli, a sprejmite izziv. Jezus ne popusti skušnjava lahke poti, ko bi samo delal čudeže, da bi dosegel lahkotno soglasje: takšnega Mesija rabimo, da, da nam ne bo treba nič delati. Govoril bo o Bogu, ki je ljubezen, samo ljubezen, popolnoma ljubezen, ki ljubi vse ne glede na njihovo vedenje, ker so ljubljene otroci.

Tu je potem vprašanje, ki izvira iz Jezusovega srca v puščavi: Ali bo človeštvo to razumelo? Ali bo

razumelo, da Bog človeka ne prosi za nič, ampak da je on je tisti, ki se daje? Jezus sprejme tveganje! Tu je njegova izbira v puščavi, ki je na videz izgubljena izbira. Čez štirideset dni ga bo v Getsemani spet zamikalo,... "naj gre ta kelih mimo mene, toda ne moja Tvoja volja naj se zgodi". Mogoče je pa bil zaveden, in kmalu bo umrl v brezbriznosti, doživel bo velik neuspeh. Mogoče ... Toda Jezus ravno iz puščave, deluje. Gre v Galilejo, na sever! Pridiga Božje kraljestvo in vsem govori, naj se spreobrnejo, spremenijo svoje življenje in verujejo evangeliju. - Čas je potekel. Čakanja je konec.

Končal se je čas, ko je moral človek delati stvari za Boga, da je pridobil njegovo dobrotljivost in usmiljenje. Začel se je čas, ko Bog dela za nas in z nami.

- Kraljestvo je torej blizu. Bog vam je blizu, z ljubeznijo. Ni vam treba več stremeti k temu, da bi prišli do Boga, ker mu je prišel naproti sam in skrajšal razdaljo. - Popolna pretvorba. To ni ukaz, ampak vabilo, je molitev. Evangelist ne uporablja glagola, ki označuje vrnitev k Bogu, ker je Bog tukaj, zato ga je treba le pozdraviti. Glagol opozarja na spremembo miselnosti, ki globoko vpliva na vedenje. "Prosim," se zdi, da pravi Jezus, "spremenite svoj način razmišljanja o Bogu, o sebi in o drugih". - Verjemite evangeliju. Verjemite dobri novici. To je dobra napoved za vse, ne samo za "dobro", ampak za vse.

Odpravimo se torej na postno pot, razpeti med pepelom in vodo, kot je rekel nek duhovnik. Pepel na glavi in voda na nogah. Prav med tema obredoma (pepelnična sreda in veliki četrtek) se odvija postni čas. Cesta je očitno majhna, niti ne dva metra, v resnici pa precej daljša in bolj utrudljiva. Gre za to, da začnemo od svoje glave, in stopimo na umite noge, ker nam jih umiva Bog sam. Seveda samo štirideset dni ni dovolj za naše potovanje. Traja žal celo življenje, katerega postni čas želi biti samo začasno zmanjšanje obsega. Ni vernika, ki ga čar teh dveh pridig ne bi zapeljal. Na druge seveda, ne samo tiste iz prižnic, vključno z mojo, saj se morda takoj pozabi. Potrebna je taka, ki jo ubesedi samo Sv. Duh. Ta pa je v Božji besedi.

Post se začne z dobro novico! Bog je ljubezen! Je odgovor na željo po polnosti življenja, ki jo nosi vsak človek v sebi. A potreben je prvi korak.